
РОЗДІЛ III. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

УДК 347

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.02.32>

ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА ЮРИДИЧНОГО ФАКТУ НАРОДЖЕННЯ

Бігунець Р.Р.,

аспірант кафедри цивільного права та процесу
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,e-mail: roman.bihunets@uzhnu.edu.ua

Бігунець Р.Р. Поняття та правова природа юридичного факту народження.

У статті досліджено поняття та правову природу такого юридичного факту, як народження, що має важливе правове значення, є передумовою участі фізичної особи у всіх правовідносинах. Досліджено статистику та порівняно дані, представлені UNICEF щодо юридичного підтвердження (реєстрації народження). Виявлено, що практично 1/4 дітей в світі не є офіційно зареєстрованими, що створює перешкоди для доступу до публічних послуг, освіти, медичних послуг, системи соціального захисту. Доведено, що реєстрація народження – це процес, у результаті якого видається постійний та офіційний документ про існування дитини, який забезпечує юридичне визнання її особи (свідоцтво про народження). Встановлено, що досі кожна п'ята дитина віком до 5 років (150 мільйонів) не зареєстрована у світі, з яких більшість проживає у Ефіопії (19 мільйонів), Пакистані (18 мільйонів), Нігерії (14 мільйонів), Індії (12 мільйонів) та Демократичній Республіці Конго (12 мільйонів). Встановлено, що в Україні вказана проблема є переважно серед осіб ромської національності. Виявлено, що до повномасштабної війни в Україні проживало від 150 до 400 тисяч осіб ромської національності, з яких у близько 40% відсутні документи (свідоцтва про народження, паспорти). Обґрунтовано важливість реєстрації народження дитини чим скоріше, бажано одразу після народження, проте не пізніше п'ятирічного віку. Для гарантування реєстрації народження, прийнято ряд норм на міжнародному рівні (24 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, стаття 7 Конвенції про права дитини, ч. 2 ст. 6 Африканської хартії прав та добробуту дитини, ст. 29 Міжнародної конвенції про захист прав усіх трудящих-мігрантів і членів). Враховуючи масштаби незареєстрованих фактів народжень саме у африканських державах, ми здійснили компаративний аналіз законодавства та виявили, що більшість держав передбачають реєстрацію юридичного факту народження протягом 30 днів після пологів. Виявлено інші особливості, що містяться у спеціальних законодавчих актах, у тому числі і щодо відповідальності за невчасну реєстрацію народження дитини. Обґрунтовано, що правова природа та значення юридичного факту народження має вирішальне значення, оскільки саме юридичний факт народження відіграє для людини кваліфікуючу та індивідуалізуючу функцію, невід'ємно пов'язаний із гідністю та природними правами людини.

Ключові слова: юридичний факт, правова природа, народження, державна реєстрація, національні меншини, біженці.

Bihunets R.R. The concept and legal nature of the legal fact of birth.

The article examines the concept and legal nature of such a legal fact as birth, which has important legal significance and is a prerequisite for the participation of an individual in all legal relations. The statistics and comparative data presented by UNICEF on legal confirmation (birth registration) are studied. It is found that almost 1/4 of children in the world are not officially registered, which creates obstacles to access to public services, education, medical services, and the social protection system. It is proven that birth registration is a process that results in the issuance of a permanent and official document on the existence of a child, which ensures legal recognition of his or her identity (birth certificate). It has been established that so far every fifth child under the age of 5 (150 million) is not registered in the world, of which the majority live in Ethiopia (19 million), Pakistan (18 million), Nigeria (14 million), India (12 million) and the Democratic Republic of the Congo (12 million). It was established that in Ukraine the above problem is mainly among people of Roma nationality. It was

revealed that before the full-scale war, from 150 to 400 thousand people of Roma nationality lived in Ukraine, of which about 40% lacked documents (birth certificates, passports). The importance of registering the birth of a child as soon as possible, preferably immediately after birth, but no later than the age of five, is substantiated. To guarantee birth registration, a number of norms have been adopted at the international level (24 of the International Covenant on Civil and Political Rights, Article 7 of the Convention on the Rights of the Child, Part 2 of Article 6 of the African Charter on the Rights and Welfare of the Child, Article 29 of the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of the European Union). Given the scale of unregistered births in African countries, we conducted a comparative analysis of legislation and found that most countries provide for the registration of the legal fact of birth within 30 days after childbirth. Other features contained in special legislative acts have been identified, including those regarding liability for untimely registration of a child's birth. It is substantiated that the legal nature and meaning of the legal fact of birth is of crucial importance, since it is the legal fact of birth that plays a qualifying and individualizing function for a person, inextricably linked to human dignity and natural rights.

Key words: legal fact, legal nature, birth, state registration, national minorities, refugees.

Постановка проблеми. Реєстрація факту народження має важливе правове значення, що дає старт правовій визначеності та уможливорює участь фізичної особи у всіх правовідносинах. При цьому, UNICEF зауважує на проблемі, що досі у світі без юридичного підтвердження (реєстрації народження) декілька мільйонів дітей, які народжуються, проте не реєструються, відповідно «офіційно» такі діти не існують. На справді проблема є масштабнішою, ніж можна уявити. За даними міжнародних організацій практично 1/4 дітей в світі не є офіційно зареєстрованими, відсутні юридичні докази того, звідки такі діти походять та хто їх батьки [1]. Відсутність свідоцтва про народження зумовлює те, що дитина не визнається офіційно органами державної влади, не має належного захисту, не має доступу до публічних послуг, освіти, медичних послуг, системи соціального захисту. Оскільки, важко встановити вік дитини, відсутність документів не дозволяє захистити від експлуатації, жорстокого поводження з дітьми, дитячої праці, ранніх шлюбів, гарантувати доступ до правосуддя. Але на цьому проблеми не завершуються, а переслідують особу і після повноліття, через неможливість оформити паспорт, підтвердити громадянство, відкрити банківський рахунок, офіційно працевлаштуватися, реалізувати виборчі та інші права.

Мета дослідження: на основі компаративного аналізу з'ясувати поняття та сутність юридичного факту народження, виявити особливості його реєстрації.

Стан опрацювання проблематики. О. А. Явор при аналізі юридичних фактів у сімейному праві зауважила на тому, що вони доволі важливі, оскільки дають змогу віднайти баланс між приватністю, що є фундаментальним правом людини, а також загальними благами, до забезпечення яких спрямовані всі прояви державно-правового регулювання відносин у суспільстві. Вчена доповнює європейських дослідників позицією, що сімейні правовідносини відрізняються від інших правових відносин своєрідними юридичними фактами (шлюби, споріднення, народження, усиновлення, встановлення опіки та піклування тощо), які мають окрім юридичних, також і біологічні начала. Саме така юридична природа фактів зумовлює персоніфікований вплив на учасників сімейних правових відносин, спричиняє їх особистісний характер [2, с. 602]. М.Д. Пленюк вважає, що перебування у шлюбі, родинні зв'язки є такими правовідносинами, які вже виникли у результаті юридичного факту-дії чи події, тому вважати їх фактами-станами як окремими юридичними фактами не доречно [3, с. 125]. З вказаною позицією варто посперечатися, оскільки має місце і юридичний факт/юридичний склад (залежно від обставин), і юридичний стан. Зарубіжні вчені, на прикладі аналізу міжнародних стандартів у сфері реєстрації народження, австралійського законодавства, а також практичних труднощів, що виникають у корінних народів Австралії, які проживають за межею бідності, наголошують, що «мета права на реєстрацію народження полягає в тому, щоб гарантувати особі можливості доступу до інших прав людини, право на свідоцтво про народження є необхідною складовою права на реєстрацію народження, оскільки саме свідоцтво є суттєвим доказом реєстрації народження, відповідно право на реєстрацію народження без свідоцтва про народження є порожнім, теоретичним та ілюзорним» [4, с. 457-458]. Проте поняття та правова природа юридичного факту народження у компаративному аспекті не досліджені.

Виклад основного матеріалу. Юридичний факт народження мають для людини кваліфікуюче, ключове значення, що невід'ємно пов'язані із гідністю та природними правами людини. Саме через це, юридичні факти народження, смерті та родинних відносин перехресно зумовлюють трансформацію різних правовідносин, зокрема сімейних, цивільних, спадкових, трудових, податкових тощо. З огляду на це, ми детально зупинимося на правовій природі та сутності вказаних юридичних фактів.

Міжнародна організація UNICEF зауважує, що реєстрація народження – це процес, у результаті якого видається постійний та офіційний документ про існування дитини, який забезпечує юридичне визнання її особи. Крім того, такий документ (свідоцтво про народження) підтверджує факт реєстрації, визначає місце народження та батьків дитини. Серед основних причин значної кількості незареєстрованих дітей, їх народження у доволі бідних родинах, а також у такій сільській місцевості, де обмежений доступ до реєстраційних послуг чи відсутня система реєстрації актів цивільного стану, не розуміння батьками важливості реєстрації факту народження дитини. У результаті майже кожна п'ята дитина віком до 5 років (150 мільйонів) не зареєстровані у світі, з який половина проживає у: Ефіопії (19 мільйонів), Пакистані (18 мільйонів), Нігерії (14 мільйонів), Індії (12 мільйонів) та Демократичній Республіці Конго (12 мільйонів) [1].

В Україні вказана проблема є переважно серед осіб ромської національності. За підрахунками громадських організацій, а також експертів Ради Європи, до повномасштабної війни в Україні проживало від 150 до 400 тисяч осіб ромської національності, з яких понад 60% не мають роботи, у близько 40% відсутні документи, 31% ромських дітей не відвідують школу, тільки 1% ромських дітей завершують навчання та отримують відповідний документ про повну загальну середню освіту [5]. Бюро ОБСЄ з демократичних інститутів та прав людини здійснив у 2018 році дослідження та приготував «Звіт про оцінку становища ромів в Україні та впливу поточної кризи», де констатовано відсутність паспортів та свідоцтв про народження в українських ромів як ключову проблему, зокрема для переміщених із Східної України, а також ромів із Закарпаття, Одеської та Харківської областей. Серед перешкод у подоланні відсутності документів названо відсутність точних даних про кількість ромів, а також тих, які не мають документів про особу, відсутність документів для реєстрації народження, а також отримання паспортів, відсутність коштів для проведення генетичних експертиз та судових проваджень, щоб встановити особу та здійснити реєстрацію народження, якщо відсутні документи чи реєстрація народження для дитини від 16 років [6]. У тому числі для вирішення вказаної проблеми, а також сприяння інтеграції ромів у українське суспільство прийнято було окремий акт – «Стратегію сприяння реалізації прав і можливостей осіб, які належать до ромської національної меншини, в українському суспільстві на період до 2030 року». В обґрунтуванні прийняття Стратегії як першу серед проблем вказано – відсутність у ромів документів про особу, відсоток яких 4-8% загальної кількості представників ромської меншини [7].

За офіційної інформації Міністерства юстиції України по статистиці із незалежності нашої держави (24 серпня 1991 р.) до 25 квітня 2021 року в 1674835 актових записах щодо народження дітей відсутні дані про громадянство обох із батьків, тобто громадянство не відомо чи особа є без громадянства. Окрема проблема, народження дітей на окупованих територіях, до 2021 року і від початку війни (2014 року) народжено було 72 211 дітей, що не мали українського свідоцтва про народження, відповідно є загроза не отримати паспорт громадянина України [8]. Після повномасштабної війни, що триває вже понад три роки кількість таких дітей зросла, а також з'явилися діти народжені закордоном, реєстрація їх народжень відбувалася вже по законодавству тієї держави, яка надали прихисток вагітним жінкам і де народилися діти.

Міжнародні організації відзначають на важливості реєстрації факту народження дитини якомога швидше, бажано одразу після народження, не пізніше п'ятирічного віку. Для гарантування процедури реєстрації народження якомога швидше прийнято ряд міжнародних договорів та конвенцій. Зокрема, стаття 24 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права (1966 р.) та стаття 7 Конвенції про права дитини (1990 р.) передбачає як право на ім'я, та і гаранті бути народженими одразу після народження [9]. Частина 2 ст. 6 Африканської хартії прав та добробуту дитини (1990 р.) також гарантує дитині реєстрацію одразу після народження [10]. Право на реєстрацію народження мають також діти народжені у родинах працівників-мігрантів (ст. 29 Міжнародної конвенції про захист прав усіх трудящих-мігрантів і членів [11]).

Не дивлячись на вказані міжнародні акти, із 508 мільйонів дітей віком до 5 років, зареєстрованих у всьому світі, близько 70 мільйонів не мають підтвердження реєстрації у формі свідоцтва про народження. За останні два десятиліття спостерігалось зростання кількості реєстрацій народжених у всьому світі: зареєстрованими на разі є 3 з 4 дітей віком до 5 років, порівняно – 6 з 10 у 2000 році [1].

Проведе дослідження UNICEF показало, що відсоток зареєстрованих народжень у 2000 та 2022 роках дітей віком до п'яти років у розрізі держав становить 100% тільки у країнах, що входять до складу ЄС, США, Канаді, Сполученому королівстві, Австралії, а також Бахреїні, Омані, ОАЕ, Швейцарії та Японії. Найгірший показник в Сомалі (у 2000 р. – 3%, 2022 р. – 5,9%) та Ефіопії (у 2000 р. – 6,6%, 2022 р. – 2,7%). Доволі позитивна динаміка із суттєвим зростанням зареєстрованих фактів народження в Афганістані (із 6% до 42,3%), Бангладеші (з 10% до 56%), Беніні (з 53,1% до 85,6%), Болівії (з 74% до 91,9%), Ботсвані (з 58% до 87,5%), Чаді (з 8,9% до 2 р. – 25,7%), Конго

(з 76,8% до 95,9%), Кот д'Івуарі (з 49,3% до 71,7%), Домініканській Республіці (з 78% до 92,2%), Гані (з 51% до 70,6%), Гвінеї (з 43,2% до 62%), Індії (з 41,1% до 89,1%), Індонезії (з 55% до 77%), Кенії (з 48% до 66,9%), Лесото (з 26,3% до 44,5%), Ліберії (з 3,6% до 66,3%), Мальдіви (з 73% до 98,8%), Малі (з 53,3% до 86,7%), Непалі (з 35% до 77,2%), Пакистані (з 26,6% до 42,2%), Танзанії (з 8% до 26,4%) та ін. Є держави, де спостерігається падіння показника зареєстрованих народжень за 22 роки, зокрема в Анголі (із 35,6% до 25%), Венесуелі (з 92% до 81,3%), Камеруні (з 70% до 61,9%), Центральній африканській республіці (з 49% до 44,8%), Маршаллові острови (з 95,9% до 83,8%), Мавританії (з 56% до 44,8%), Зімбабве (з 73,9% до 48,7%) тощо. Загалом у світі показник зареєстрованих народжень у 2000 році був 75%, а в 2022 році зменшився до 72,5% [12].

Враховуючи масштаби незареєстрованих фактів народжень саме у африканських державах, ми здійснили компаративний аналіз законодавства та виявили, що більшість держав передбачають реєстрацію юридичного факту народження протягом 30 днів після пологів (в Анголі, Габоні, Замбії, Камеруні, Кабо-Верде, Марокко, Центральній африканській Республіці, Руанді, Сенегалі, Сейшельських островах, Сьєрра-Леоне, Пакистані тощо), проте є і більш короткі терміни, наприклад десять днів (в Беніні, Лівії та ін.), чотирнадцяти днів (в Ліберії та ін.), п'ятнадцять днів (у Бурунді, Коморських островах, Кот-д'Івуарі, Єгипті), двадцяти днів (у Мадагаскарі), двадцяти одного дня (в Індії) та довші строки, наприклад сорок п'ять днів (у Маврикію, Бангладеші), два місяці (у Буркіна-Фасо, Індонезії, Нігерії та ін.), дев'яносто днів (у Демократичній Республіці Конго, Лесото, Малаві, Уганді тощо) чи інші строки (наприклад, у Зімбабве від 42 днів до шести років, у Намібії – рік). Як правило, спеціальні законодавчі акти передбачають як обов'язкову реєстрацію народжень, так і інших фактів, що пов'язані із родинним статусом, а також реєстрацію смерті людини (наприклад, ст. 24 Сімейного кодексу Конго), що здійснюється безкоштовно (наприклад, с. 1 Закону Малі «Про реєстрацію актів цивільного стану» 2006 р.), встановлюють строки для реєстрації смерті (наприклад, у Намібії Закон «Про реєстрацію народження, шлюбу та смерті» 1963 року у ст. 7 передбачає реєстрацію смерті протягом року, Закон Сьєрра-Леоне «Про реєстрацію народження та смерті» 1983 року передбачає обов'язок зареєструвати смерть протягом чотирнадцяти днів), навіть кримінальну відповідальність за не здійснення реєстрації смерті (наприклад, Кримінальний кодекс 2002 р. у Джібуті).

В Україні прийнято спеціальний закон щодо реєстрації актів цивільного стану, що по суті регулює реєстрацію таких юридичних фактів як народження, смерть та родинні відносини. Зокрема, ч. 2 ст. 2 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» передбачає, що державою реєструються факт народження, походження людини, шлюб, його розірвання, зміна імені та смерть. Відповідно до ст. 13 вказаного закону, під час державної реєстрації факту народження дитини одночасно визначається походження дитини, присвоюється їй прізвище, ім'я та по батькові. Крім того, законом передбачено реєстрацію шлюбу (ст. 14), його розірвання (ст. 15), зміну імені (ст. 16) та смерті (ст. 17) [13].

У грудні 2024 р. UNICEF оприлюднив дані, що за останні п'ять років було зареєстровано народження понад 500 мільйонів (майже 8 із 10 дітей віком до п'яти років), що свідчить про значний прогрес у забезпеченні правової ідентичності в різних державах світу. На кінець 2024 року відсоток зареєстрованих народжень у світі досяг показника 77%, проте близько 150 мільйонів або приблизно 2 з 10 дітей до п'яти років є не зареєстрованими. Крім того, понад 50 мільйонів дітей, народження яких зареєстровано, не мають свідоцтв про народження, що створює перешкоди у набутті громадянства. Держави Латинської Америки та Карибів досягли 95%, Східна та Південно-Східна Азія – 94%, а Центральна та Південна Азія – 78%, проте у державах Африки на південь від Сахари тільки 51% (90 мільйонів дітей). У африканських державах є суттєві розбіжності у статистиці реєстрації народження: в державах Південної Африки показник 88% по реєстраціям, тоді як в Східній та Середній Африці тільки 41% [14]. Статистика по реєстрації смерті та фактів родинних відносин не узагальнюється у розрізі держав світу. Існує загальна статистика по кількості померлих, яку щорічно аналізують із 1950 року, зокрема у 2023 році померло 63,7 млн. людей, у 2024 році – 62 мільйони людей, а у порівнянні із кількістю народжених, то населення світу в 2024 році зросло на 70 мільйонів людей (відносно збільшення на 0,86%) [15].

Деякі групи населення знаходяться в зоні особливого ризику безгромадянства, тому що їм важко зареєструвати народження або отримати пов'язані документи (кочові групи населення, а також ті, що мешкають у прикордонних територіях, біженці, внутрішньо переселенці та мігранти; покинуті діти, сироти, діти розлучені із рідними). Враховуючи це, важливо що держава допускала процедуру для пізньої та відкладеної реєстрації народження, у тому числі старших дітей і дорослих. Там, де є пізня реєстрація народження, процедури можуть бути тривалими, дорогими та складними і тому недоступними для незадокументованих, осіб без громадянства та інших маргінальних груп населення [16]. Конвенції 1961 року про скорочення безгромадянства у ст. 1 вимагає від держав

надання громадянства дітям, народженим на території, якщо б вони хотіли, або надати статус особи без громадянства та видати відповідне свідоцтво про народження [17].

Висновки. Правова природа та значення юридичного факту народження має вирішальне значення, оскільки саме юридичний факт народження відіграє для людини кваліфікуючу та індивідуалізуючу функцію, невід'ємно пов'язаний із гідністю та природними правами людини. Міжнародні стандарти до реєстрації факту народження передбачають: застосування принципів правової визначеності, рівності та заборони дискримінації; негайну реєстрацію кожної новонародженої дитини безкоштовно; наявність процедур для пізньої реєстрації факту народження, у тому числі дорослих осіб, не залежно від громадянства, міграції та місця проживання батьків; правові засади для системи реєстрації факту народження мають бути гнучкими та відповідати обставинам, які є у маргіналізованих груп населення, включаючи переміщених осіб, осіб без громадянства, мігрантів та представників меншин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Birth Registration for Every Child by 2030: Are we on track? URL: https://data.unicef.org/resources/birth-registration-for-every-child-by-2030/?_gl=1*1drftod*_ga*MjU4OTg3OTUwLjE3NDA0MjM5MzA.*_ga_ZEPV2PX419*MTc0MDQyMzkyOS4xLjAuMTc0MDQyMzkyOS42MC4wLjA.*_gcl_au*OTE3MjQ1OTAxLjE3NDA0MjM5MzA.*_ga_BCSVVE74RB*MTc0MDQyMzkyOS4xLjEuMTc0MDQyNTE3OC42MC4wLjA.*_ga_P0DMSZ8KY6*MTc0MDQyMzkyOS4xLjEuMTc0MDQyNTE3OC42MC4wLjA.
2. Явор О. Юридичні факти в сімейному праві: теоретико-прикладний аспект. Юридичні факти в системі правового регулювання : матеріали VI міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 26 лист. 2015 р.). Київ, 2015. С. 601–606.
3. Пленюк М. Д. Поняття та ознаки юридичних фактів у доктрині зобов'язального права. *Приватне право і підприємництво*. 2017. № 4 С. 121–126.
4. Paula Gerber, Andy Gargett, Melissa Castan. Does the right to birth registration include a right to a birth certificate? *Netherlands Quarterly of Human Rights*. 2011. Vol. 29/4. P. 434–459.
5. Галина Жовтко. Без документів, освіти та роботи: як живеться ромам в Україні. URL: https://zmina.info/articles/bez_dokumentiv_osviti_ta_roboti_jiak_zhivetsja_romam_v_ukrajini.
6. Доступ до ідентифікаційних документів для ромів в Україні: Слід докласти більше зусиль. 2018. URL: <https://www.osce.org/files/f/documents/b/4/387185.pdf>.
7. Про схвалення Стратегії сприяння реалізації прав і можливостей осіб, які належать до ромської національної меншини, в українському суспільстві на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.07.2021 № 866-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/866-2021-%D1%80#Text>.
8. Реєстрація народження особи без громадянства або особи з невизначеним громадянством. URL: <https://www.unhcr.org/ua/reestratsiya-narodzhennya-osoby-bez-hromadyanstva-abo-osoby-z-nevyznachenym-hromadyanstvom>.
9. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16.12.1966. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text.
10. Конвенція про права дитини від 20.11.1989. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text.
11. African charter on the rights and welfare of the child. URL: https://au.int/sites/default/files/treaties/36804-treaty-african_charter_on_rights_welfare_of_the_child.pdf.
12. Міжнародна конвенція про захист прав усіх трудящих-мігрантів і членів від 18 грудня 1990 р. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU90310>.
13. Share of births registered. URL: <https://ourworldindata.org/grapher/births-registered?tab=table&time=earliest..2022>.
14. Про державну реєстрацію актів цивільного стану: Закон України від 01.07.2010 № 2398-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2398-17#Text>.
15. Birth registration steadily increases worldwide, but 150 million children still 'invisible' – UNICEF. URL: <https://www.unicef.org/press-releases/birth-registration-steadily-increases-worldwide-150-million-children-still-invisible>.
16. How many people die and how many are born each year? URL: <https://ourworldindata.org/births-and-deaths>.
17. Конвенція про скорочення безгромадянства від 30.08.1961. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_240#Text.